

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 460

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 iunie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 178 din 1 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-6	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul retransmiterii serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici	10-11
Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 50 lit. b), precum și ale art. 33 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6-9	506. — Hotărâre privind stabilirea regimului juridic al unor locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, aflate în administrarea consiliilor locale, precum și a măsurilor necesare în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, referitoare la administrarea și vânzarea acestora	11-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
505. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul retransmiterii serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici, semnat la Chișinău la 31 martie 2014	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		108. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România.....	14-15
		824/2.272. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului economiei pentru modificarea unor acte normative în domeniul gestionării deșeurilor.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 178**

din 1 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 18 martie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Nicolae Marinescu și Ecaterina-Nicoleta Marinescu în Dosarul nr. 1.726/63/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Eniko Marinela Georgescu și Alessia Ana Maria Georgescu în Dosarul nr. 59.124/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, de Parohia Bisericii Sfântul Ilie Hanul Colței în Dosarul nr. 1.388/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 560D/2013, nr. 591D/2013 și nr. 643D/2013.

Dosarele au fost conexe, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în ședința publică din 18 martie 2014, dată la care au avut loc dezbaterile, acestea fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere necesitatea întreruperii deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, a amânat pronunțarea pentru data de 1 aprilie 2014, dată la care, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, a disjuns Dosarul nr. 558D/2013 de dosarele nr. 560D/2013, nr. 591D/2013 și nr. 643D/2013, care au rămas conexe, și a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 septembrie 2013, 6 septembrie 2013 și 27 septembrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 1.726/63/2008, nr. 59.124/3/2010 și nr. 1.388/3/2013, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul București — Secția a V-a civilă și, respectiv, Curtea de Apel București —**

Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Nicolae Marinescu și Ecaterina-Nicoleta Marinescu, de Eniko Marinela Georgescu și Alessia Ana Maria Georgescu și de Parohia Bisericii Sfântul Ilie Hanul Colței din București în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni privind acordarea unor despăgubiri în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și, respectiv, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că principiul neretroactivității, consacrat de Legea fundamentală și de Codul civil, potrivit căruia o lege civilă se aplică numai situațiilor juridice apărute după intrarea ei în vigoare, este obligatoriu și pentru legiuitor, care este ținut să-l respecte în procesul de legiferare, indiferent de ierarhia actelor normative adoptate. În acest sens, principiul neretroactivității legii constituie o garanție a drepturilor fundamentale. Se mai arată că, potrivit art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației interne, cu alte cuvinte, trebuie să respecte dispozițiile constituționale. Or, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 165/2013, fiind un act normativ cu forță juridică inferioară Constituției, nu poate aduce modificări sau completări Legii fundamentale, astfel încât prevederile art. 4 din acest act normativ, dispunând cu caracter retroactiv aplicarea Legii nr. 165/2013 și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, este neconstituțională.

Mai mult, se arată că prevederile legale criticate încalcă principiul constituțional al separației puterilor în stat, deoarece legiuitorul intervine în cursul judecății cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, dispunând că cererile aflate pe rolul instanțelor de judecată se soluționează de organele administrative. În acest sens, învederează faptul că, în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, notificarea depusă la organul administrativ nu a fost soluționată, astfel încât s-a adresat instanței de judecată. Or, obligarea, în temeiul prevederilor legale criticate, la reluarea procedurii administrative ar goli de conținut rolul puterii judecătorești. Desigur, alta este situația în privința cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului, în privința cărora există hotărâri interne definitive și irevocabile, părțile beneficiind de un proces, urmând a fi puse în executare conform Legii nr. 165/2013.

Se mai arată că, în contextul în care organele administrative nu au răspuns la notificările adresate, o nouă parcurgere a

procedurii administrative încalcă principiul constituțional al ocrotirii proprietății private.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

În acest sens, reține că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 ar trebui interpretate că se aplică doar cererilor aflate în etapa de finalizare a procesului de restituire, în natură sau în echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv, respectiv în cea de-a doua etapă pe care trebuie să o parcurgă persoanele îndreptățite la despăgubire, care au formulat și depus cererile în termenul legal, și anume după recunoașterea dreptului. În sprijinul acestei interpretări invocă faptul că prevederile art. 25 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămân în continuare aplicabile și se referă la obligativitatea unității deținătoare de a se pronunța prin decizie/dispoziție motivată asupra cererii de restituire în natură, în termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării/depunerea actelor doveditoare, în vreme ce termenele prevăzute de art. 33, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 sunt termene generale destinate entităților investite de lege în vederea atingerii scopului legii. Astfel, interpretarea art. 33 din Legea nr. 165/2013 este în sensul că entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în termene care variază de la 12 până la 36 de luni, în funcție de numărul de cereri nesoluționate de către aceste entități, termene care încep să curgă de la 1 ianuarie 2014.

Legea nr. 165/2013 nu face nicio referire expresă la faptul că cererilor aflate în procedura judiciară, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, le sunt aplicabile doar măsurile privind finalizarea procesului de restituire, iar nu și dispozițiile relative la procedura administrativă, prevăzute la art. 33, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013, în urma căreia se emit decizii de admitere sau respingere a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Termenul prevăzut de art. 25 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămâne câștigat cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată investite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, fiind singurul termen existent la care s-au raportat cererile de chemare în judecată declanșate la acel moment, argument în susținerea neretroactivității noii legi.

Aplicarea retroactivă a prevederilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 ar echivala, pe de o parte, cu o sancționare a persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată, în considerarea termenelor și condițiilor prevăzute de dispozițiile Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Decizia nr. XX din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vigoare la momentul sesizării instanțelor, și, pe de altă parte, cu obligarea acestor persoane să se supună noii ordini de drept intervenite ulterior, cu anularea oricărui drept câștigat și născut sub imperiul vechii legii.

Cu alte cuvinte, prin extinderea aplicabilității legii noi și asupra cererilor aflate pe rolul instanțelor, ce au ca obiect soluționarea notificărilor în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Deciziei nr. XX din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, principiu consacrat în doctrină ca o exigență a principiului securității juridice, inerentă statului de drept. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008, prin care s-a statuat că ori de câte ori o lege nouă modifică

starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, deoarece se aplică pentru viitor, iar nu pentru trecut.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 560D/2013, consideră că sintagma „cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor” cuprinsă în art. 4 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, este retroactivă. În acest sens, arată că textul de lege criticat acționează asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008.

Se mai arată că la stabilirea sferei de acțiune în timp a legii trebuie să se țină cont atât de prioritatea noii legi față de cea veche, dar și de siguranța raporturilor juridice, care presupune ca acestea să nu fie desființate sau modificate, fără un motiv de ordine publică, o abordare diferită a principiului neretroactivității însemnând a-i solicita subiectului de drept, încă de la data introducerii cererii de chemare în judecată, o anumită conduită care nu era prevăzută de lege. Prin urmare, noua lege nu poate interveni asupra proceselor aflate în curs de judecată pe rolul instanțelor, întrucât o astfel de modificare nu face decât să creeze confuzii în ceea ce privește înțelegerea și aplicarea corectă a principiului constituțional al neretroactivității legilor.

De asemenea, se apreciază că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 nu pot fi considerate nici norme tranzitorii, destinate să asigure trecerea de la vechea la noua reglementare și care sunt sustrate de la incidența principiului neretroactivității legii, deoarece nu îndeplinesc condițiile impuse de normele de tehnică legislativă, care ar fi trebuit să cuprindă măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ și să fie incluse în capitolul VI — *Dispoziții tranzitorii și finale* al Legii nr. 165/2013. Este evident că prin adoptarea unor asemenea norme legiuitorul a intervenit asupra proceselor deja începute, aflate în diferite stadii de soluționare, cu încălcarea principiului neretroactivității.

În punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 591D/2013, Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale, contravenind principiilor constituționale ale separației puterilor în stat și accesului liber la justiție. În acest sens, arată că procesele în curs de judecată aflate pe rolul instanțelor sunt afectate în mod evident de noile reglementări prin întreruperea acestora, întrucât unii judecători, în virtutea rolului activ, au invocat, din oficiu, excepția de prematuritate, care este o excepție de fond, peremptorie și absolută, iar, odată admisă, face ca acțiunea să fie respinsă. În condițiile date, legiuitorul, prin adoptarea acestor norme, a

intervenit în procesul de realizare a justiției, deoarece impune ca procesele aflate pe rolul instanțelor să fie întrerupte, prin respingerea cererilor de chemare în judecată, ca prematur introduse. Invocă, în acest sens, cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 6 din 11 noiembrie 1992.

Se mai arată că o reluare a procedurilor cu caracter administrativ, ca urmare a respingerii acțiunii, contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil, prevăzut de art. 6 din Codul de procedură civilă. Termenul optim de soluționare a unei cauze implică durata care asigură cea mai bună eficiență în realizarea justiției, iar previzibilitatea acestuia conferă părților posibilitatea de a estima evoluția etapelor procesuale în timp. În egală măsură, în cazul unei reluări a procedurii administrative, noile termene în care legiuitorul a impus să fie soluționate cererile depuse în urmă cu 12 ani, nu sunt rezonabile, întrucât se mărește foarte mult, în mod nejustificat, fără criterii obiective, perspectiva rezolvării conflictelor ivite în materia restituirii imobilelor.

Se mai apreciază că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Astfel, actele normative care au reglementat procesul de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv au avut o aplicabilitate limitată în timp, legiuitorul instituind termene de decădere în interiorul cărora persoanele îndreptățite au avut posibilitatea de a formula cereri de restituire. Persoanele îndreptățite au formulat, în termenele prevăzute de Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, cereri de chemare în judecată, solicitând instanțelor să se pronunțe asupra notificărilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât unitățile deținătoare nu le-au soluționat, potrivit legii. Or, unele instanțe de judecată, odată cu apariția Legii nr. 165/2013, în aplicarea dispozițiilor art. 4 coroborate cu art. 33 din acest act normativ, au respins ca prematur introduse acțiunile formulate în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deși cererile de chemare în judecată au fost înregistrate în anii precedenți, anterior intrării în vigoare a noului act normativ.

Prin urmare, potrivit punctului de vedere al Avocatului Poporului, prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 au caracter retroactiv, întrucât acționează asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificând în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Invocă în acest sens cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008. Mai mult, se arată că la stabilirea sferei de acțiune în timp a legii trebuie să se țină cont atât de prioritatea noii legi față de cea veche, cât și de siguranța raporturilor juridice, care presupune ca acestea să nu fie desființate sau modificate fără un motiv de ordine publică. O abordare diferită a principiului neretroactivității înseamnă, pe de o parte, a-i solicita subiectului de drept, încă de la data introducerii cererii de chemare în judecată, o anumită conduită care nu era prevăzută de lege. Prin urmare, noua lege nu poate interveni asupra proceselor aflate în curs de judecată pe rolul instanțelor, întrucât o astfel de modificare nu face decât să creeze confuzii în înțelegerea și aplicarea corectă a principiului constituțional al neretroactivității legilor.

De asemenea, Avocatul Poporului apreciază că prevederea legală criticată contravine principiului constituțional al egalității în drepturi. Noile reglementări impun un tratament diferit între persoanele ale căror procese judiciare s-au finalizat și cele care nu au beneficiat de finalizarea proceselor după intrarea în vigoare a modificărilor legislative, deși cererile de chemare în judecată au fost depuse în aceeași perioadă, întrucât instanțele de judecată, în virtutea Legii nr. 165/2013, vor întrerupe cursul

acestora. În condițiile date, nu se poate identifica un criteriu obiectiv și rezonabil care să îl determine pe legiuitor să impună o diferență între cei ale căror procese s-au finalizat și cei ale căror procese sunt încă pe rolul instanțelor de judecată, având în vedere că atât în prima situație, cât și în cea de-a doua cererile de chemare în judecată au fost formulate sub imperiul aceluiași reglementări, cu atât mai mult cu cât durata proceselor nu depinde numai de atitudinea părților care pot formula sau nu diverse cereri sau se pot afla în situații de natură obiectivă, ci se datorează unor alte circumstanțe, care țin de organizarea justiției și de gradul de încărcare a activității instanțelor. Or, simpla împrejurare de fapt — și anume soluționarea cu întârziere a cererilor de chemare în judecată de către instanțele judecătorești — nu poate fi calificată drept un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere, astfel încât nu poate justifica pe plan legislativ tratamentul discriminatoriu aplicabil persoanelor prevăzute în ipoteza normei.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, Avocatul Poporului consideră că aceasta nu poate fi reținută, însă dreptul de proprietate privată apare ca fiind supus unor ingerințe din partea legiuitorului, care nu răspund întocmai exigențelor de legalitate și proporționalitate între interesele generale și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale indivizilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Ținând seama de notele autorilor excepției, Curtea constată că, în realitate, criticile sunt formulate cu privire la teza a doua a art. 4 din Legea nr. 165/2013 raportată la termenele prevăzute de art. 33 din aceeași lege. Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică [...], cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor [...] la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, democratic și social, alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la principiul accesului liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014*), nepublicată încă în Monitorul Oficial al României, Partea I, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

Prin această decizie, Curtea a reținut că incidența termenelor procedurale prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, în cauzele referitoare la soluționarea unor cereri de chemare în judecată introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 a fost rezultatul interpretării judiciare date conținutului normativ al Legii nr. 165/2013, determinată de o anumită lipsă de precizie a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013, care nu disting între normele procedurale și cele substanțiale, ceea ce poate genera confuzie în aplicarea acestora în cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii.

Fiind chemată să stabilească dacă aplicarea noilor norme procedurale cauzelor introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, aflate pe rolul instanțelor la momentul intrării în vigoare a legii, determină o încălcare a principiului neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, prin decizia menționată, Curtea a analizat în ce măsură dispozițiile criticate generează posibilitatea invocării excepției prematurității cererii de chemare în judecată, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, și dacă au aceeași natură juridică precum cele de mai sus. În acest sens, Curtea a reținut că prematuritatea este o sancțiune procedurală ce intervine atât pentru neparcurgerea unei proceduri prealabile obligatorii, cât și pentru încălcarea unui termen dilatoriu sau prohibitiv. Astfel, prematuritatea unei acțiuni se transpune într-o condiționare a exercițiului dreptului la acțiune sub aspect suspensiv sau într-o afectare a dreptului procesual de un termen cu caracter suspensiv. Așadar, prematuritatea unei acțiuni în justiție impune o analiză a condițiilor în care procedura judiciară trebuia demarată, condiții care sunt prevăzute de legea în

vigoare la momentul introducerii cererii de chemare în judecată. În consecință, Curtea a constatat că prematuritatea nu poate rezulta dintr-o normă procesual civilă posteroară introducerii cererii de chemare în judecată.

Așa fiind, Curtea a reținut că, în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, la momentul introducerii cererilor de chemare în judecată, moment anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele îndreptățite aveau un drept subiectiv actual, care, din punct de vedere procedural, nu era grevat decât de obligația respectării termenului de 60 de zile prevăzut de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 10/2001. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile art. 4, coroborate cu cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, din care rezultă că dispozițiile care instituie noile termene de soluționare a cererilor formulate potrivit Legii nr. 10/2001 se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, nu fac decât să stabilească o condiție de exercitare a accesului la justiție, care la momentul introducerii cererii de chemare în judecată nu exista. Cu alte cuvinte, o atare ipoteză nu ține seama de faptul că cererea de chemare în judecată trebuie să respecte condițiile de formă și de fond care sunt reglementate de actele normative în vigoare de la momentul introducerii ei. Prin urmare, nu se recunosc efectele consumate ale raporturilor juridice născute în temeiul Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în privința condițiilor de exercitare a dreptului la acțiune.

Având în vedere cele reținute, Curtea a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua, care pot fi interpretate în sensul că art. 33 din Legea nr. 165/2013 se aplică „cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor”, conferă noilor norme procedurale efecte retroactive, ceea ce contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, prin decizia menționată, Curtea a reținut că, prin aplicarea retroactivă a termenelor procedurale prevăzute de art. 33 din Legea nr. 165/2013, se aduce atingere dreptului de acces liber la justiție al persoanelor îndreptățite la măsurile consacrate prin legile reparatorii, drept de care aceste persoane beneficiază de la momentul investirii instanței de judecată până la soluționarea definitivă a cauzei. S-a mai reținut că efectul juridic al soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, în sensul respingerii acțiunilor menționate ca „devenite premature”, constituie o evidentă încălcare a liberului acces la justiție și, prin urmare, o nesocotire a dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

În consecință, în prezenta cauză, Curtea constată că devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Având în vedere și faptul că actele de sesizare ale Curții Constituționale sunt anterioare deciziei de constatare a neconstituționalității, prezenta excepție urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozițivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204

*) Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014.

din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, și Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie

2012 — deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Nicolae Marinescu și Ecaterina-Nicoleta Marinescu în Dosarul nr. 1.726/63/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Eniko Marinela Georgescu și Alessia Ana Maria Georgescu în Dosarul nr. 59.124/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Parohia Bisericii Sfântul Ilie Hanul Colței din București în Dosarul nr. 1.388/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București — Secția a V-a civilă, precum și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180

din 1 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 50 lit. b), precum și ale art. 33 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Tribunalului București — Secția a V-a civilă, și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din aceeași lege, ridicată de Varujan Muradian și Silvia Muradian în Dosarul nr. 48.133/3/2012 al aceleiași instanțe, care constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 596D/2013 și, respectiv, nr. 695D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 18 martie 2014, în prezența apărătorului ales al autorului excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 596D/2013 și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, a dispus, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 695D/2013 la Dosarul nr. 596D/2013, care a fost primul înregistrat. La aceeași dată, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea la data de 1 aprilie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 32.183/3/2010 al

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 13 septembrie 2013 și 25 iunie 2013, pronunțate în dosarele nr. 32.183/3/2010 și, respectiv, nr. 48.133/3/2012, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, respectiv a prevederilor art. 4 din aceeași lege**, excepție ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu și, respectiv, de Varujan Muradian și Silvia Muradian, în cauze civile având ca obiect soluționarea unor cereri de restituire a unor imobile, întemeiate pe Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, în care instanța, din oficiu, a ridicat excepția prematurității cererii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, că este nesocotit principiul neretroactivității legii civile, ajungându-se ca aplicarea într-un litigiu pendinte a unor norme legale nou-intrate în vigoare să conducă la respingerea ca inadmisibilă a acțiunii, fără să se mai examineze fondul cauzei, sau la pronunțarea unei soluții diferite de cea previzibilă la introducerea acțiunii. Se mai arată că sunt nesocotite dreptul de acces liber la justiție, egalitatea armelor și dreptul la un proces echitabil. Se invocă și încălcarea independenței justiției, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la folosirea legislației cu efect retroactiv, care poate influența soluționarea judiciară a unui litigiu în care statul este parte, transformând litigiul în unul imposibil de câștigat. Se susține că aplicarea art. 4 din Legea nr. 165/2013 ar însemna și încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din perspectiva creanței contra statului calculată la o altă valoare decât cea care s-ar stabili sub imperiul legii noi.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că textele legale criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. Arată că Legea nr. 165/2013 cuprinde norme care reglementează procedura restituirii imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România și care sunt de imediată aplicare, cu efecte pentru viitor, nu pentru trecut. Totodată, prevederile art. 4 din legea menționată nu creează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, întrucât se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără discriminări pe considerente arbitrare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, în baza acestora, coroborate cu cele ale art. 33 din aceeași lege, se ridică din oficiu excepția prematurității acțiunilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 și se modifică în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului

tempus regit actum. Consideră că prevederile art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere și accesului liber la justiție, prin raportare la art. 4, întrucât legiuitorul a intervenit în procesul de realizare a justiției, determinând respingerea acțiunii ca prematur introdusă, iar reluarea procedurilor cu caracter administrativ după respingerea acțiunii, din cauza noilor termene legale de soluționare a notificărilor, contravine și principiului soluționării cauzei într-un termen optim și previzibil. Apreciază că art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât impune un tratament diferit între persoanele care se află în aceeași situație, și anume au introdus cereri de chemare în judecată pentru a solicita instanței soluționarea pe fond a notificărilor. Referitor la critica referitoare la pretinsa încălcare a art. 44 din Constituție, precum și la celelalte critici de neconstituționalitate, consideră că nu pot fi reținute.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4, art. 33 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate, rezultă că în Dosarul nr. 596D/2013 au fost criticate prevederile art. 4 teza a doua coroborate cu art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, acestea urmând să fie examinate de Curtea Constituțională. În plus, Curtea observă că din cuprinsul motivării excepției se deduce că este contestată și constituționalitatea prevederilor art. 50 lit. b) coroborat cu art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013. Ca atare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 33 și art. 50 lit. b), precum și ale art. 33 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33: „*(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și*

de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 35 alin. (2): „(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”;

— Art. 50 lit. b): „La data intrării în vigoare a prezentei legi: (...)

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) și (3) referitor la dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 44 alin. (1) care garantează dreptul de proprietate privată și creanțele asupra statului. Prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului se invocă, de asemenea, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași convenție referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii, a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Prin decizia menționată, Curtea a constatat că, într-o interpretare contrarie, s-ar încălca principiul neretroactivității legii civile, dreptul la un proces echitabil, sub aspectul egalității armelor în procesul civil și dreptul de acces liber la justiție al persoanelor îndreptățite la măsurile consacrate prin legile reparatorii.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în cazul în care a fost constatată constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare, rezultată direct din dispozitivul deciziei, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, și Decizia nr. 13 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 13 februarie 2014). În schimb, poate forma obiect al controlului de constituționalitate textul în acea interpretare care nu a fost declarată neconstituțională. Or, în cauza de față, este criticată aceeași interpretare pe care Curtea a avut-o în vedere atunci când a pronunțat Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014. În consecință, față de momentul intervenirii acestei cauze de inadmisibilitate, ulterior sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, urmează ca excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

În considerarea acestei soluții și având în vedere cele statuate în jurisprudența sa din perspectiva efectelor deciziilor Curții Constituționale, astfel cum acestea sunt reglementate în art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, Curtea subliniază că, în temeiul deciziei de admitere menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din anul 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz, dacă procesul în cadrul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a fost judecat definitiv în timp ce aceasta se afla, spre soluționare, pe rolul Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2013, sau Decizia nr. 7 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 4 martie 2014).

În continuare, Curtea reține că prevederile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt criticate și prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție. Motivarea excepției cuprinde însă afirmații generale referitoare la necesitatea respectării principiului egalității, fără a fi evidențiate aspecte de natură să circumscrie în mod rezonabil critica de neconstituționalitate și fără să se contureze argumente care să facă posibilă compararea reală a textului de lege criticat cu reperul constituțional invocat. Or, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a teoretizat existența unei anumite structuri a excepției de neconstituționalitate. Este vorba despre 3 elemente, inerente și intrinseci oricărei excepții de neconstituționalitate, și anume: textul de lege contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat și motivarea de către autorul excepției a relației de contrariedade existente între cele două texte, adică motivarea neconstituționalității textului criticat. Curtea a observat că, dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea

*) Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014.

element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Mai mult decât atât, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele 3 elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, soluția pronunțată de Curte va fi de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, ca urmare a neîndeplinirii condiției cuprinse în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere cele arătate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 va fi respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acestea se referă la căile de atac care pot fi introduse împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 și art. 34 din aceeași lege, adică după scurgerea termenelor prevăzute de acestea. Așadar, în etapa procesuală în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, acest text de lege nu este incident în cauză, neavând legătură cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 apare ca inadmisibilă.

În fine, Curtea observă că din motivarea scrisă a excepției rezultă că sunt criticate și prevederile art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013, prin prisma abrogării dispozițiilor referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de

evaluare. Curtea constată că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate având acest obiect, întrucât textul de lege nu face altceva decât să dea expresie celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, referitoare la obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Or, textul de lege criticat reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. În plus, Curtea Constituțională observă că este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 32.183/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, de Muradian Varujan și Muradian Silvia în Dosarul nr. 48.133/3/2012 al aceleiași instanțe.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 32.183/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

III. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 32.183/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința publică din data de 1 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul retransmiterii serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici, semnat la Chișinău la 31 martie 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul retransmiterii serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici, semnat la Chișinău la 31 martie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 18 iunie 2014.
Nr. 505.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind colaborarea în domeniul retransmiterii serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*,

acționând în spiritul Declarației comune privind instituirea unui parteneriat strategic între România și Republica Moldova pentru integrarea europeană a Republicii Moldova, semnată la București la 27 aprilie 2010, și al Planului de acțiune între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova pentru aplicarea Declarației comune privind instituirea unui parteneriat strategic între România și Republica Moldova pentru integrarea europeană a Republicii Moldova, semnat la Iași la 3 martie 2012,

în temeiul art. 27 alin. 2 din Convenția europeană privind televiziunea transfrontieră, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, denumită în continuare *Convenția europeană privind televiziunea*,

reiterând că libertatea de exprimare și de informare, așa cum este garantată de art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constituie unul dintre principiile esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru dezvoltarea sa și a fiecărei ființe umane,

convinse de necesitatea extinderii relațiilor în domeniul mass-media, inclusiv al audiovizualului ca un vector de promovare a Republicii Moldova la nivelul Uniunii Europene,

decise să asigure cetățenilor statelor lor, în aceleași condiții, accesul la mijloacele de informare în masă, în vederea încurajării dreptului de a exprima, de a căuta, de a primi și de a comunica informații și idei,

conștiente de importanța actuală a comunicării audiovizuale prin intermediul serviciilor de programe și de faptul că un număr semnificativ din cetățenii statelor lor utilizează serviciile de programe ale radiodifuzorilor publici ca mijloace principale de informare,

subliniind că obiectivele menționate mai sus satisfac interesul general,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

(1) În sensul prezentului acord, radiodifuzorii publici sunt Societatea Română de Televiziune și Instituția publică națională a audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”.

(2) Termenii „transmitere”, „retransmitere” și „serviciu de programe” sunt definiți conform prevederilor art. 2 al Convenției europene privind televiziunea.

ARTICOLUL 2

Libertatea de recepție și de retransmitere

Părțile garantează libertatea de recepție și de retransmitere pe teritoriile statelor lor a serviciilor de programe ale radiodifuzorilor publici, indiferent de modalitatea de transmitere sau de retransmitere, fără a impune nicio condiție, fără licență sau autorizare prealabilă.

ARTICOLUL 3

Retransmiterea

Pe bază de reciprocitate, părțile asigură că distribuitorii care retransmit servicii de programe prin rețele de comunicații electronice includ cu titlu gratuit în ofertele lor serviciile de programe ale radiodifuzorilor publici, așa cum sunt ele notificate autorităților de reglementare în domeniul programelor audiovizuale din statele părților și sub rezerva deținerii drepturilor de retransmisie a programelor difuzate pe teritoriile statelor ambelor părți.

ARTICOLUL 4

Soluționarea diferendelor

Orice diferende referitoare la aplicarea și interpretarea dispozițiilor prezentului acord se vor soluționa potrivit Convenției europene privind televiziunea.

Semnat la Chișinău la 31 martie 2014, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României,

Titus Corlățean

ARTICOLUL 5

Durata valabilității

Prezentul acord se încheie pe o perioadă de 10 ani și se va prelungi în mod automat pe noi perioade de câte 10 ani, dacă niciuna dintre părți nu va comunica, în scris, celeilalte părți, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, încetarea acordului.

ARTICOLUL 6

Amendamente

Prezentul acord poate fi modificat prin acordul părților. Aceste amendamente vor intra în vigoare conform dispozițiilor articolului 7.

ARTICOLUL 7

Intrarea în vigoare

Prezentul acord intră în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile se informează în legătură cu îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea sa în vigoare.

Pentru Guvernul Republicii Moldova,

Natalia Gherman

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind stabilirea regimului juridic al unor locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construite prin programe de investiții la nivel național, aflate în administrarea consiliilor locale, precum și a măsurilor necesare în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, referitoare la administrarea și vânzarea acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. II alin. (1) din Legea nr. 89/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, precum și al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a blocurilor de locuințe pentru tineri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflate în administrarea consiliilor locale în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate.

(2) Se aprobă trecerea blocurilor de locuințe pentru tineri prevăzute la alin. (1) din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia.

Art. 2. — (1) Consiliile locale din raza administrativ-teritorială în care sunt amplasate locuințele din blocurile de locuințe pentru tineri prevăzute la art. 1 stabilesc valorile de vânzare și efectuează operațiunile de publicitate imobiliară.

(2) Stabilirea valorilor de vânzare ale locuințelor prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor art. 19² alin. (2)¹ și

(2²) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Terenurile aferente blocurilor de locuințe pentru tineri, prevăzute în prezenta hotărâre, rămân sau trec, după caz, în condițiile legii, în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate și în administrarea consiliilor locale din raza administrativ-teritorială în care își exercită autoritatea, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) lit. b) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Locuințele prevăzute în prezenta hotărâre sunt administrate potrivit prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se pot vinde în condițiile prevăzute de această lege și numai cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 18 iunie 2014.
Nr. 506.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând blocurile de locuințe pentru tineri, destinate închirierii,
construite prin programe de investiții la nivel național, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998
privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
care se înscriu în domeniul public al statului și trec din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a statului
și care rămân în administrarea consiliilor locale în a căror rază administrativ-teritorială sunt amplasate

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Caracteristicile tehnice ale construcțiilor/imobilului
1.	Județul Alba	
1.1	Locuințe pentru tineret — Str. Narciselor nr. 2, orașul Cugir	Aria desfășurată construită = 2.015 m ² Total locuințe: 26 Valoare de inventar = 2.269.148,00 lei
1.2	Str. 21 Decembrie 1989 nr. 156, bl. HD6, orașul Cugir, județul Alba	Aria desfășurată construită = 983,26 m ² Total locuințe: 12 Valoare de inventar = 1.352.222,00 lei
	Total locuințe județul Alba	Număr locuințe: 38
2.	Județul Mureș	
2.1	Bloc de locuințe ANL, Str. Bazei nr. 69M, orașul Ungheni, județul Mureș	Aria desfășurată construită = 4.653,66 m ² Total locuințe: 42 Valoare de inventar = 3.735.228,95 lei
	Total locuințe județul Mureș	Număr locuințe: 42
3.	Județul Prahova	
3.1	Bloc de locuințe 9A, Str. Brândușelor nr. 9, orașul Sinaia, județul Prahova	Aria desfășurată construită = 1.867,30 m ² Total locuințe: 23 Valoare de inventar = 2.295.232,30 lei
3.2	Bloc de locuințe 9B, Str. Brândușelor nr. 11, orașul Sinaia, județul Prahova	Aria desfășurată construită = 1.843,60 m ² Total locuințe: 19 Valoare de inventar = 2.141.856,22 lei
3.3	Bloc de locuințe 9C, Str. Brândușelor nr. 13, bl. 9C, orașul Sinaia, județul Prahova	Aria desfășurată construită = 1.843,60 m ² Total locuințe: 19 Valoare de inventar = 2.520.249,54 lei

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Caracteristicile tehnice ale construcțiilor/imobilului
3.4	Bloc de locuințe 12, Str. Brândușelor nr. 15, orașul Sinaia, județul Prahova	Aria desfășurată construită = 1.843,60 m ² Total locuințe: 19 Valoare de inventar = 2.248.244,14 lei
3.5	Str. Brândușelor nr. 17, bl. 13, orașul Sinaia, județul Prahova	Aria desfășurată construită = 1.843,60 m ² Total locuințe: 19 Valoare de inventar = 2.786.117,30 lei
Total locuințe județul Prahova		Număr locuințe: 99
4.	Județul Sibiu	
4.1	Str. prof. Aurel Decei nr. 1A, bloc 18, municipiul Sibiu, județul Sibiu	Aria desfășurată construită = 1.003,54 m ² Total locuințe: 16 (158—164, 166, 167, 170—172, 175—178) Valoare de inventar = 916.008,73 lei
4.2	Str. prof. Aurel Popa nr. 1A, bloc 4B, municipiul Sibiu, județul Sibiu	Aria desfășurată construită = 3.101,10 m ² Total locuințe: 37 (37—41, 43—46, 48—70, 72—74, 77, 78) Valoare de inventar = 2.160.068,61 lei
4.3	Str. prof. Aurel Popa nr. 1A, bloc 4A, municipiul Sibiu, județul Sibiu	Aria desfășurată construită = 1.068,55 m ² Total locuințe: 12 (18, 19, 21, 23—25, 27—29, 31—33) Valoare de inventar = 749.629,90 lei
Total locuințe județul Sibiu		Număr locuințe: 65
5.	Județul Suceava	
5.1	Str. Podu Verde, bl. 1, tr. C+D, municipiul Vatra Dornei, județul Suceava	Aria desfășurată construită = 1.870,32 m ² Total locuințe: 24 Valoare de investiție = 1.159.900,68 lei
Total locuințe județul Suceava		Număr locuințe: 24
6.	Județul Vrancea	
6.1	Bloc de locuințe F, str. Pictor Grigorescu nr. 4A, orașul Odobești, județul Vrancea	Aria desfășurată construită = 536,40 m ² Total locuințe: 6 Valoare de inventar actualizată = 624.823,48 lei
Total locuințe județul Vrancea		Număr locuințe: 6
7.	Municipiul București	
7.1	Aleea Cioplea nr. 3—5, căminul 1, sectorul 3, municipiul București	Aria desfășurată construită = 2.573,75 m ² Total locuințe: 45 Valoare de inventar = 4.272.049,00 lei
7.2	Aleea Cioplea nr. 3—5, căminul 2, sectorul 3, municipiul București	Aria desfășurată construită = 2.573,75 m ² Total locuințe: 45 Valoare de inventar = 4.272.049,00 lei
7.3	Str. Alexander von Humbold nr. 3, sectorul 3, municipiul București	Aria desfășurată construită = 4.493,00 m ² Total locuințe: 62 Valoare de inventar = 9.413.943,00 lei
Total locuințe municipiul București		Număr locuințe: 152
TOTAL GENERAL LOCUINȚE		426

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (1) din Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005, cu modificările și completările ulterioare, și al Referatului Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.214 din 11 iunie 2014,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista apelor minerale naturale recunoscute în România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. Minerale nr. 4/2013 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 14 ianuarie 2013.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 4/2013 privind aprobarea Listei apelor minerale naturale recunoscute în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 14 ianuarie 2013.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 16 iunie 2014.
Nr. 108.

ANEXĂ

LISTA apelor minerale naturale recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea comercială	Denumirea sursei	Locul de exploatare
0	1	2	3
1.	ALPINA BORȘA	Izvorul nr. 1 bis, Izvorul nr. 2	Baia Borșa (județul Maramureș)
2.	AMFITEATRU	Izvorul 3 Copou	Iași (județul Iași)
3.	APA CRAIULUI	Izvorul Nr. 5 Gâlgoaie	Dâmbovicioara (județul Argeș)
4.	AQUATIQUE	Izvorul Bușteni	Bușteni (județul Prahova)
5.	AQUA CARPATICA	Izvorul Băjenaru	Păltiniș (județul Suceava)
6.	AQUA CARPATICA	Izvorul Haja	Păltiniș (județul Suceava)
7.	AQUA CARPATICA	F2 Păltiniș	Păltiniș (județul Suceava)
8.	AQUA SARA	F4750 Boholt	Boholt (județul Hunedoara)
9.	AQUA VITAL	Sacoșu Mare	Sacoșu Mare (județul Timiș)
10.	BĂILE LIPOVA	F1 Lipova	Lipova (județul Arad)
11.	BIBORȚENI	Biborțeni F8	Biborțeni (județul Covasna)
12.	BIBORȚENI	Biborțeni F9	Biborțeni (județul Covasna)
13.	BILBOR	F1 SNAM	Bilbor (județul Harghita)
14.	BILBOR	Q1	Bilbor (județul Harghita)
15.	BODOC	Bodoc	Bodoc (județul Covasna)
16.	BORSEC	Borsec	Borsec (județul Harghita)
17.	BORSEC	Făget BORSEC	Borsec (județul Harghita)
18.	BUCOVINA	C7 Secu	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
19.	BUCOVINA	Roșu	Vatra Dornei (județul Suceava)
20.	BUZIAȘ	FII bis Buziaș	Buziaș (județul Timiș)
21.	CARPATINA	Domogled	Băile Herculane (județul Caraș-Severin)
22.	CARPATINA	Toșorog	Toșorog (județul Neamț)

0	1	2	3
23.	CARREFOUR	F1 bis	Zizin (județul Brașov)
24.	CERTEZE	Certeze	Certeze (județul Satu Mare)
25.	CEZARA	Băcăia	Băcăia (județul Hunedoara)
26.	CHEILE BICAZULUI	Bicazul Ardelean (foraj FH1)	Bicazul Ardelean (județul Neamț)
27.	CORA	F1 SNAM	Malnaș Băi (județul Covasna)
28.	CRISTALINA	F1	Sâncrăieni (județul Harghita)
29.	CRISTALINA	A1	Sânsimion (județul Harghita)
30.	CRISTALUL MUNȚILOR	Izvorul Pârâul Rece	Vama Buzăului (județul Brașov)
31.	DEALUL CETĂȚII	FH1	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
32.	DORNA	Dorna Candrenilor	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
33.	DORNA	Poiana Vinului	Poiana Vinului/Dealul Floreni (județul Suceava)
34.	HERA	Hera	Budureasa (județul Bihor)
35.	IZVORUL ALB	Izvorul Alb	Dorna Candrenilor (județul Suceava)
36.	IZVORUL MINUNILOR	Izvorul Minunilor — Stâna de Vale	Stâna de Vale (județul Bihor)
37.	IZVORUL TĂMĂDUIRII	Sonda F1	Stoiceni — Târgu Lăpuș (județul Maramureș)
38.	K-Classic	F6 Boholt	Boholt (județul Hunedoara)
39.	KEIA	Izvorul Zăganului	Ciucaș (județul Prahova)
40.	LIPOVA	Lipova	Lipova (județul Arad)
41.	LITHINIA	FH2 Parhida	Parhida (județul Bihor)
42.	OAȘ	Certeze Negrești	Negrești (județul Satu Mare)
43.	ODYSEUS	F1 bis	Malnaș Băi (județul Covasna)
44.	PERENNA PREMIER	Calina	Dognecea (județul Caraș-Severin)
45.	PERLA APUSENILOR	FH2 Chimindia	Chimindia-Deva (județul Hunedoara)
46.	PERLA COVASNEI	F1	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
47.	PERLA HARGHITEI	F1, F2	Sâncrăieni (județul Harghita)
48.	PERLA HARGHITEI	FH2	Sântimbru (județul Harghita)
49.	PERLA HARGHITEI	A2	Sânsimion (județul Harghita)
50.	POIANA NEGRII	Poiana Negrii	Poiana Negrii (județul Suceava)
51.	RARĂUL	Puț Lebeș, FH1	Fundu Moldovei (județul Suceava)
52.	SAGUARO	F3	Târgu Secuiesc (județul Covasna)
53.	SAGUARO	F2 SNAM	Perimetrul Secu — Moara Dracului Comuna Dorna Candrenilor (județul Suceava)
54.	SESTINA	Șeștina	Valea Sălardului (județul Mureș)
55.	SPRING HARGHITA	FH2M	Miercurea-Ciuc (județul Harghita)
56.	STÂNCENI	Stânceni	Stânceni (județul Mureș)
57.	TIVA HARGHITA	F8	Sâncrăieni (județul Harghita)
58.	TUȘNAD	Tușnad	Tușnad (județul Harghita)
59.	TUȘNAD	Tușnad Nou	Tușnad (județul Harghita)
60.	VALEA BRAZILOR	Biborțeni F7	Biborțeni (județul Covasna)
61.	VALEA IZVOARELOR	S1, S2 Covasna	Covasna (județul Covasna)
62.	VÂLCELE	Elisabeta	Vâlcele (județul Covasna)
63.	ZIZIN	F2, F4, Izvorul 1	Zizin (județul Brașov)
64.	7 IZVOARE	Șapte Izvoare	Dobrești (județul Dâmbovița)

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE
Nr. 824 din 27 mai 2014

MINISTERUL ECONOMIEI
Nr. 2.272 din 18 iunie 2014

O R D I N

pentru modificarea unor acte normative în domeniul gestionării deșeurilor

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor Publice nr. 690.978 din 7 mai 2014, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și schimbărilor climatice și ministrul economiei emit următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 6 din Ordinul ministrului mediului și pădurilor și al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri nr. 2.743/3.189/2011 privind aprobarea Procedurii și criteriilor de evaluare și autorizare a organizațiilor colective și de evaluare și aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile privind gestionarea deșeurilor de baterii și acumulatori, precum și componența și atribuțiile comisiei de evaluare și autorizare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 12 ianuarie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Pentru analizarea documentației de autorizare a organizațiilor colective, a planului de operare al producătorilor individuali, a documentației pentru revizuirea licenței de operare a organizațiilor colective, de revizuire a planului de operare al producătorilor individuali se înregistrează tariful în cuantum de 10.000 lei care trebuie achitat la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, în contul indicat de Secretariatul Comisiei, de către operatorul economic care depune documentația în cauză, iar suma rezultată se varsă la bugetul de stat.”

Art. II. — Punctul 5 din Procedura și criteriile de evaluare și autorizare a organizațiilor colective în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de colectare, reutilizare, reciclare și valorificare energetică a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului

economiei și comerțului nr. 1.225/721/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.161 din 21 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Pentru analizarea/evaluarea documentației de autorizare/reautorizare/revizuire se înregistrează tariful în cuantum de 10.000 lei care trebuie achitat în contul indicat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, de către operatorul economic care depune documentația în cauză, iar suma rezultată se varsă la bugetul de stat.”

Art. III. — Punctul 6 din Procedura și condițiile de autorizare a persoanelor juridice în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de reutilizare, reciclare și valorificare energetică a vehiculelor scoase din uz, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1.224/722/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.178 din 27 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Pentru analizarea/evaluarea documentației de autorizare/reautorizare/vizare anuală/revizuire se înregistrează tariful în cuantum de 10.000 lei care trebuie achitat în contul indicat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, de către operatorul economic care depune documentația în cauză, iar suma rezultată se varsă la bugetul de stat.”

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Attila Korodi

Ministrul economiei,
Constantin Niță

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

